

Het meditatiecentrum op Schiphol is net nieuw, na de zesde verplaatsing ervan in vijftientig jaar. Op Schiphol is immers altijd alles in beweging. Dus zie je hier en daar dingen die nog niet af zijn. Maar het ziet er al prachtig uit met veel details die maken dat het voor iedereen een gasturige ruimte is: voor gelovigen van alle religies, voor niet gelovigen, voor orthodoxen en vrijdenkers.

Thuiskomen OP SCHIPHOL

Dienstbaar

Er werken drie betaalde pastores en daarnaast zijn er vijftientig vrijwilligers. Ik spreek een van de vrijwilligers, Pim Zoutendijk (vriend van de remonstranten in Haarlem)

en een van de drie betaalde pastores, Marieke Meiring (in dienst bij het Luchthavenpastoraat sinds november 2015). 'Als vrijwilligers zorgen we dat het meditatiecentrum draait', aldus Pim. 'We helpen mensen die binnenlopen met praktische vragen. We luisteren als bezoekers iets kwijt willen aan ons. We praten met mensen die in rouw zijn of in paniek. We corrigeren ook, bijvoorbeeld als passagiers bij ons willen gaan slapen. We verwijzen ze dan naar de voorzieningen die daarvoor zijn. We hebben een dienende rol voor ieder die binnenloopt.'

Veel geloven op een kussen

In het centrum liggen allerlei attributen die mensen kunnen gebruiken bij het bidden of mediteren: meditatiekussens, gebedskleding, kleedjes, (heilige) boeken, kaarsen op batterijen (echte kaarsen zijn op Schiphol verboden), een stoel. 'Ik vind

het mooi dat alles hier inclusief is', zegt Pim, 'het interreligieuze en vrije is wat mij aanspreekt en wat wij hier praktiseren. Iemand die vindt dat je hier je schoenen uit móet doen die vertellen we dat hij dat zelf natuurlijk mag doen, maar dat anderen vrij zijn om dat niet te doen. Wie dat niet accepteert, kan wachten of elders een plek zoeken. Ik zie hier de hele wereld in vele gedaanten voorbij komen. Dat is rijkdom hoor.'

Een indrukwekkend voorbeeld van het interreligieuze karakter is voor Pim dat tijdens een van zijn diensten een keer een joodse man in vol ornaat aan het bidden was toen er een groep van tweeëntwintig moslims binnenkwam. Dat was voor niemand op dat moment een punt. Ieder bad op eigen wijze in dezelfde ruimte. 'Ik weet nooit wat er gaat gebeuren op een dagdeel dat ik dienst heb. Het kan stil zijn of druk. Je krijgt veel vragen of niet. Vragen die je gewend bent of ineens iets heel leuks. Zo vroeg iemand eens: 'Het is tijd om te bidden, maar ik moet eigenlijk weg om m'n vlucht te halen. Wat moet ik doen?' Ik zei: 'It's up to you'. Hij gaf me een grote grijns en rende weg.'

Waar is de mis? Ik vraag Marieke naar de geschiedenis van deze specifieke vorm van pastoraat. 'Het centrum was drieënveertig jaar geleden

Het meditatiecentrum kan nieuwe vrijwilligers gebruiken. Voor meer informatie en een aanmeldingsformulier kunt u terecht op www.luchthavenpastoraat.nl Bellen met het pastoraat kan ook op 020 60 130 33.

De Remonstranten dragen bestuurlijk (in de persoon van Gloria Jeanne de Meijer) en financieel bij aan het Luchthavenpastoraat. U vindt het meditatiecentrum achter de douane bij de vertrekruides voor langeafstandsvluchten.

een idee van bisschop Zwartkruis in samenspraak met voorman Orlandini van de KLM', vertelt ze. 'Zij vroegen zich af of reizigers de mis konden vieren als hun vlucht was geannuleerd en zij op Schiphol waren gestrand. Natuurlijk is er sindsdien veel veranderd. Wat blijft, is het feit dat tijdens een

Foto boven: Marieke Meiring, foto links: Pim Zoutendijk

reis plotseling alles anders kan lopen.' 'Schiphol is een doorgangspolek. Als je daar ineens vast zit, kan dat eenzaam maken of gevoelens van angst en onveiligheid oproepen. Wij proberen dan antwoord te krijgen op de vraag wat iemand nú nodig heeft. Dat kan gaan om basale dingen als eten of een telefoon. Maar het kan ook een gesprek zijn, een gebed waardoor mensen zelf de regie kunnen krijgen of houden en ze verder kunnen.'

Hoge-druk-pastoraat De pastores hebben hun Schipholpas aan een koord om de nek hangen. Op dat koord staat heel duidelijk 'chaplain'. 'Zo zijn wij herkenbaar aanwezig voor iedereen. Het personeel van Schiphol weet ons ook te vinden. Er is altijd, dag en nacht, iemand van ons oproepbaar. Wat wij doen is pastoraat onder hoge

druk. Je kunt nooit iets overdoen of een vervolg geven. Het is handelen in het moment, improviseren of niets doen. Dat laatste is de manier waarop wij aanwezig zijn. Stille en een lege agenda. Natuurlijk zijn wij ook met gewone beslommeringen van ons werk en ons leven bezig, maar als wij geroepen worden, komt er iemand. Echt. Altijd.' Hoe bijzonder luchthavenpastoraat is, merkt Marieke als er een calamiteit is. 'Er gebeurt iets met een groep passagiers, mensen raken op drift na een natuurramp (bijvoorbeeld na de orkaan op Sint Maarten in 2017) of een kwetsbaar persoon is alleen onderweg. In dat laatste geval kan iemand zomaar van de radar verdwijnen. Verward het land ingaan, zoekraken. Wij zorgen dat mensen letterlijk en figuurlijk thuis komen: bij zichzelf, op hun bestemming.' 'Ook bij rampen zijn wij beschikbaar.

Bijvoorbeeld na de ramp met MH17 hebben zowel pastores als vrijwilligers zorg verleend. Vrijwilligers stonden, samen met Schiphol-medewerkers, bij de zee van steunbetuigingen en de pastores voerden gesprekken met familie.'

Honderdvijftig maal anders

'Ik heb in bijna honderdvijftig landen collega's', aldus Marieke. Wij zijn met elkaar verbonden via de wereldwijde vereniging van 'civil airport chaplains'. Het ziet er op de aangesloten luchthavens heel verschillend uit. Nergens is er één ruimte voor alle religies. Dat is wat het meditatiecentrum op Schiphol uniek maakt in de wereld. ■

TEKST Ineke Ludikhuizen, redactie AdRem, gemeentelid in Utrecht
BEELD Allard Willemse